

"Het grootzeil hijsen, dat is echt teamwork"

"Op mijn werk ben ik veel met mijn hoofd bezig. Dan is het heerlijk om daarna uit te waaien." Edwin van der Terp is verknocht aan zeilen. Hij begon op een klein scheepje en vaart nu regelmatig op een charterschip van 38 meter, met 500 vierkante meter zeil. "Aan die afmetingen raak je snel gewend."

6

de andere kant

Edwin van der Terp

"Vóór je les gaat geven, moet je zelf goed kunnen zeilen. Ik heb niet van jongs af aan op een zeilschool gezeten, maar kwam als een soort zij-instromer binnen." **Edwin van der Terp**, werkzaam in het Bestuursgebouw als medewerker informatievoorziening/planning & control, zeilt vanaf zijn tiende jaar. Hij begon op een meertje in de buurt van zijn huis in het Friese Oudeharske. Toen hij op de HEAO zat, meldde hij zich aan als instructeur voor een introductiekamp. "Ik dacht: ik kan wel zeilen, laat ik dat maar eens doen. Later vroeg ik me wel eens af hoe dat ooit goed is gegaan."

Matenvirus Echt goed zeilen leerde hij pas op de zeilschool. Hij begon aan de instructeursopleiding in een tijd dat er

instructeurs in overvloed waren. "Er gingen dertig mensen de training in, maar alleen de tien besten kwamen er doorheen." Edwin haalde het toen niet, maar deed de opleiding later opnieuw. Inmiddels is er een tekort aan instructeurs. "Studenten hebben geen tijd meer om 's zomers op de zeilschool te werken. Ze moeten hertentamens doen en ook nog eens geld verdienen. En instructeur zijn op een zeilschool, dat moet je voor je lol en niet voor het geld doen." Edwin ging zeilles geven op een camping. Op dit moment volgt hij een opleiding om les te kunnen geven aan instructeurs. Ook heeft hij een nieuwe tak van sport ontdekt: als maat - hulpje van de schipper - mee-varen op een groot schip. "Een paar jaar geleden ging ik met een groep mensen mee op een charterschip. Het beviel zó goed, dat ik een jaar later weer meeging. De maat op het schip zat liever bij zijn vriendin in de kombuis dan op het dek. Op een gegeven moment deed ik op het voordek samen met iemand anders het werk. Toen ben ik aangestoken door het 'matenvirus'. De schipper zag dat natuurlijk ook. Aan het eind van de week vroeg zij: wil je niet eens wat vaker maten?"

Grote lieren Regelmatig vaart Edwin nu mee als maat op de Schuttevaer, een groot dagtochtenschip voor maximaal 75 gasten. "Vorig jaar vond ik een skûtsje van 20 meter met 150 vierkante meter zeil al heel groot. De Schuttevaer is 38 meter en heeft 500 vierkante meter zeil. Toch raak je snel gewend aan die afmetingen." Voor de zekerheid deed hij nog wat extra trainingen. "Het schip weegt 200 ton en er staan veel krachten op de zeilen. Dan is het wel zo handig als je weet hoe alles werkt en wat de gevaren zijn." Eigenlijk is de Schuttevaer meer een varend

restaurant voor personeelsuitjes en andere feestelijkheden, vertelt Edwin. Als maat is hij bezig met sturen, aanleggen, instructies geven en zeilen bedienen. In principe laat hij gasten meezeilen. "Om het grootzeil omhoog te hijsen, heb je toch minimaal een man of acht nodig. Dat is echt teamwork." Hoeveel de gasten zelf doen, hangt af van de groep. "Bij een trouwerij is het zeilen bijzaak, maar met andere groepen ben je veel actiever aan het varen. Bij een bedrijfsuitje krijg je een heel andere sfeer dan bij een stel bollenpellers uit Noord-Holland, die al beschonken aan boord komen. We hadden ook een keer een vijftigjarig huwelijksfeest. Dan heb je een soort bejaardensoos aan boord."

Schipperen Als Edwin niet werkt, zit hij het liefst op het water. Een uit de hand gelopen hobby noemt hij het zelf. "Ik kan geen nee zeggen. Als er een vrije dag in mijn agenda staat, wordt ik onrustig en kijk ik of ik niet ergens kan meevaren." Ook al is het soms schipperen tussen werk en hobby, de combinatie is volgens hem ideaal. "Op je werk ben je veel met je hoofd bezig. Tijdens zo'n vaartocht zit je in een compleet andere wereld en kun je lekker uitwaaien." Het varen is voor hem ook een soort stage. "Ik heb de theorie voor het zeilbewijs gehaald. Om te mogen schipperen, moet je in 5 jaar tijd 365 vaardagen bij elkaar schrapen." Maar over dat schipperen heeft hij nog de nodige twijfels. "Als maat ben je gewoon lekker bezig, maar de schipper moet ervoor zorgen dat alles goed gaat. Ik heb vooral de lusten, terwijl een ander aan het zweten is om het schip op koers te houden. Dat bevalt me eigenlijk prima."

www.schuttevaer.info

